

Prof. Zdena Palková je bezpochyby jednou z nejvýraznějších postav české fonetiky posledních desetiletí. Jako dlouholetá ředitelka Fonetického ústavu FF UK se významně zasloužila o rozvoj ústavu i fonetiky jako vědního oboru. Ústav za jejího vedení prošel nejen zásadní prostorovou rekonstrukcí, ale i modernizací přístrojového vybavení. Po roce 1989 se prof. Palková podílela na znovuoživení výuky fonetiky v České republice zavedením nového studijního oboru *lingvistika a fonetika*, v roce 2002 byl také díky jejímu úsilí obnoven samostatný obor *fonetika*, který nyní mohou studovat bakalářští, magisterští i doktorští studenti. Univerzita Karlova se tak stala jedinou institucí v České republice, která studium tohoto oboru nabízí.

V pedagogické oblasti se zaměřuje především na fonologický popis češtiny na segmentální i suprasegmentální úrovni; dlouhá léta zabezpečuje úvodní i pokročilé kurzy prozodické analýzy, vedla také kurzy fonologie. Kromě toho studentům nabízí i unikátní semináře *Jevištní řeč* a *Zvuková stavba verše*, které mají přesah do jiných disciplín. Důležitou součástí pedagogického portfolia prof. Palkové je dodnes teoretická i praktická výuka fonetiky pro obor *Čeština pro cizince*. Prof. Palková byla a je studenty respektována jako vyučující i jako nezpochybnitelný odborník. Její publikace *Fonetika a fonologie češtiny* (Karolinum, 1994) je doposud nepřekonaným souhrnem poznatků o zvukové stavbě češtiny. Dodnes vede doktorské studenty a bez nadsázky můžeme říci, že vychovala celou mladší generaci českých fonetiků.

Ve své vědecké činnosti se Zdena Palková věnuje zejména prozodickému popisu češtiny, tzn. jejím melodickým a rytmickým vlastnostem. Jako první například poukázala na zvláštní vlastnost českého slovního přízvuku, který nevykazuje obvyklé známky prominence ve smyslu pozitivních výchylek akustických rysů (tedy přízvučná slabika není vyšší, hlasitější či delší, jak tomu bývá v jiných jazycích). S profesorem Janotou a docentem Ptáčkem se též podílela na tvorbě jednoho z prvních systémů české řečové syntézy, především na stanovování prozodických pravidel syntetizované češtiny.

Je třeba také vyzdvihnout její podíl na internacionalizaci oboru po pádu železné opony, kdy se velmi rychle podařilo obnovit zpřetrhané mezinárodní kontakty. Zejména díky pomoci (v podobě technického vybavení a odborné literatury) univerzit ve Frankfurtu a ve Stockholmu se pražský Fonetický ústav brzy mohl v těchto oblastech srovnávat s dalšími západoevropskými pracovišti. Jako důkaz, že Fonetický ústav od počátku 90. let ušel dlouhou cestu, může sloužit i to, že byl přizván ke spolupráci na projektu Sound-to-Sense (2007–2011) v rámci Marie Curie Research Training Networks pod vedením University of Cambridge.

Kromě vědeckého bádání a výuky se profesorka Palková věnuje také praktické aplikaci fonetiky, například jako mezi herci uznávaný řečový poradce pro řadu divadel, v poslední době především pro Národní divadlo.

Závěrem nelze nezmínit, že prof. Palková vždy striktně dodržovala zásady vědecké etiky a totéž vyžadovala i od svých kolegů, podřízených a studentů. Její osobnostní charakteristiky a smysl pro morálku sehrály důležitou roli v posledních deseti letech, kdy Fonetický ústav opakovaně čelil snahám o degradaci vědecké práce i samotného oboru.